

Ένα μάθημα που μου άλλαξε τη ζωή

«Στράφηκα προς τη σωστή κατεύθυνση της πίστας και έκανα μερικούς γύρους ακόμα. Όμως τότε πρόσεξα πως, παρότι έτρεχα στην πίστα, παρότι έμπαινα στις στροφές, παρότι είχα τον έλεγχο του αυτοκινήτου μου, αισθανόμουν απογοήτευση. Όταν οδηγούσα στην Κορβέτ με προσπερνούσαν πολλοί οδηγοί αλλά κάποιους τους προσπερνούσα κι εγώ. Συμβάδιζα με τους υπόλοιπους. Όμως στο αυτοκίνητο φόρμουλα 1 όλοι με προσπερνούσαν. Εγώ δεν προσπερνούσα κανέναν. Δεν μπορούσα να καταλάβω γιατί. Πάλεψα με αυτή τη σκέψη για μερικούς γύρους, και τελικά αποφάσισα να μπω στα πιτ.

Ο Λες ήρθε προς το μέρος μου. “Περνάς δύσκολα εκεί έξω, έτσι δεν είναι;” με ρώτησε.

“Ναι. Δεν καταλαβαίνω γιατί!” του απάντησα. “Όταν οδηγούσα την Κορβέτ δεν δυσκολευόμουν στις προσπεράσεις, όμως σήμερα όλοι με περνάνε. Νιώθω πως πηγαίνω σαν χελώνα.”

Και τότε ο Λες άρθρωσε τις λέξεις που άλλαξαν τη ζωή μου. Είπε, “Πες μου κάτι, πατάς τέρμα το γκάζι;”

“Τέρμα το γκάζι; Εννοείς να κολλήσω το πεντάλ του γκαζιού στο πάτωμα;” τον ρώτησα.

“Ναι. Αυτό ακριβώς εννοώ” ήταν η απάντησή του. “Πατάς τέρμα το γκάζι;”

Του απάντησα αμέσως. “Όχι, δεν το πατάω τέρμα”.

Ο Λες μου έδειξε με το δάχτυλό του την πίστα και μου είπε: “Αυτοί το πατάνε”.

“Και για αυτό με προσπερνάνε, επειδή πατάνε τέρμα το γκάζι;” απόρησα. “Δεν ξέρω αν μπορώ να το κάνω αυτό.”

Και τότε ο Λες με κοίταξε κατευθείαν στα μάτια, μου χαμογέλασε και μου είπε τα μαγικά λόγια: “Κιμ, δεν έφτασες ως εδώ για να τα βάλεις κάτω τώρα.” Και με αυτή τη φράση απομακρύνθηκε.

“Κατάρα” σκέφτηκα. “Ποτέ δεν τελειώνει το μαρτύριό μου. Ακόμη και τις τελευταίες ώρες των μαθημάτων με πιέζουν να προχωρήσω περισσότερο”.

Κάθισα στα πιτ για μερικά λεπτά. Ήξερα πως ο Λες με παρακολουθούσε. Αργά, οδήγησα μέχρι την είσοδο στην πίστα χωρίς να είμαι σίγουρη για το τι πήγαινα να κάνω. Περιμένα να βρω ένα κενό, επιτάχυνα, και ξαναβρέθηκα στην πίστα. Έκανα ένα γύρο ενώ στα αυτιά μου βουίζαν οι λέξεις του Λες: “Δεν έφτασες ως εδώ για να τα βάλεις κάτω τώρα”. Και στο δεύτερο γύρο “το σανίδωσα”, όπως λένε, και μέσα σε μερικά δευτερόλεπτα πήγαινα με τέρμα το γκάζι. Πριν ολοκληρώσω το γύρο μου προσπέρασα το πρώτο αυτοκίνητο και ούρλιαξα εκστασιασμένη με όλη τη δύναμη της φωνής μου. Είχα ξαναμπει στον αγώνα.

Αυτό που με εξέπληξε ήταν ότι μου ήταν πιο εύκολο να οδηγώ και να παίρνω τις στροφές πατώντας τέρμα το γκάζι από ό,τι όταν φοβόμουν να τρέξω τόσο γρήγορα. Ήταν απολαυστικό! Ήμουν τόσο πολύ προσηλωμένη να οδηγώ, να παίρνω τις στροφές, που δεν είδα ποτέ την καρό σημαία. Φθάνοντας στη μεγάλη ευθεία είδα τους τρεις εκπαιδευτές μας να μου ανεμίζουν από μία καρό σημαία στη μέση της πίστας. Ήμουν ο μοναδικός οδηγός στον αγώνα. Όλοι οι άλλοι βρίσκονταν στα πιτ εδώ και ώρα. Γέλασα με τον εαυτό μου ενόσω έκανα τον τελευταίο χαλαρωτικό γύρο πριν μπω στα πιτ.

Σταμάτησα το αυτοκίνητο και έβγαλα το κράνος μου. Ακτινοβολούσα ολόκληρη. Ο Λες ήταν εκεί. “Τα κατάφερες! Συγχαρητήρια!” μου φώναξε.

“Ήταν η καλύτερη εμπειρία!” Ένιωθα πραγματικά πως οδηγούσα καλύτερα πατώντας τέρμα το γκάζι. “Αυτή είναι η νέα μεταφορά που θα χρησιμοποιώ για τη ζωή!” δήλωσα.

“Υπάρχει κάτι που δεν σου είπα” μου εκμυστηρεύτηκε. “Και αυτό γιατί δεν ήθελα να σου προσφέρω μια δικαιολογία για να μην το κάνεις”.

“Τι θέλεις να πεις;” τον ρώτησα.

“Οι περισσότερες γυναίκες που παίρνουν μέρος σε αυτά τα μαθήματα, αρχικά δεν πατάνε τέρμα το γκάζι στα μονοθέσια φόρμουλα 1” ξεκίνησε να μου εξηγεί ο Λες.

“Ακριβώς όπως εγώ” του είπα.

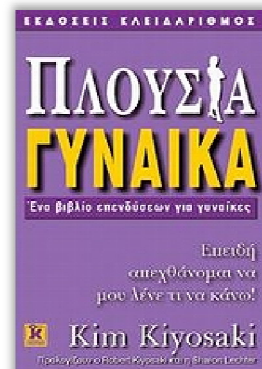
“Ναι, μόνο που υπάρχει μια διαφορά” συνέχισε.

“Ποια είναι αυτή η διαφορά;” ρώτησα.

Τότε ο Λες μου είπε: “Όταν μπαίνουν στα πιτ και κάνουμε την ίδια συζήτηση που κάναμε και μαζί – το 90% των γυναικών δεν τολμούν να πατήσουν τέρμα το γκάζι. Το βάζουν κάτω. Δεν το παλεύουν. Δεν ήθελα να σου το πω επειδή δεν ήθελα να πεις στον εαυτό σου: “Οι περισσότερες γυναίκες δεν το παλεύουν, έτσι δεν υπάρχει λόγος να το παλέψω ούτε εγώ.” Το μυστικό είναι το εξής: όταν δεν πηγαίνεις με τέρμα τα γκάζια, τότε χάνεις την ουσία του συγκεκριμένου σπορ”.

Σκέφτηκα από μέσα μου: “Και όταν δεν πηγαίνεις με τέρμα τα γκάζια, χάνεις την ουσία της ζωής”.

Εκείνα τα μαθήματα μου άλλαξαν τη ζωή.

Πηγή: Πλουσία Γυναίκα, Kim Kiyosaki, εκδόσεις Κλειδάριθμος.